

er steget af Sorø Akademis Skole, er der dog visninet ogsaa her betydeligt endnu at gjøre. Nu tror jeg vel, at de specielle Revisioner, som have fundet Sted, isom i sin Tid ere bleve anbefalede af Finantsudvalget og nu vel ere gennemførte, have ført til, at Indtægten er noget forøget. Men der er dog een Bemærkning i Anmærkningerne, hvis Rigtighed forekommer mig noget tvivlsom. Det ses nemlig, at man opgiver at sælge de gamle Ege i det Forhold, som man ellers kunde finde rigtig, fordi man finder, at Prisen er stigende. Det er netop en af de Feil, som de, der staa i Spidsen for saadanne offentlige Indretninger som Skovvæsenet, let gjøre sig skyldige i. Thi naar Prisen, som i de senere Aar, har været saa overordentlig høi paa Erzeugter — ligesaa vel som paa andre Ting — saa tro de let, at den skal blive ved at stige, og at de ved at holde paa det, skal faae et overordentlig godt Resultat ved de stigende Priser. Det er maaske Tilfældet, at mange Private ere tilbøjelige til at gjøre sig skyldige i den modsatte Feil og ere for meget oplagte til at tage den øieblikkelige Indtægt paa Fremtidens Besoffning; men ganske vist ere derimod Statens Embedsmænd idelig tilbøjeligere til at gaa i den modsatte Retning og vente for meget af Fremtidens stigende Priser, og saaledes gaa de glip af den øieblikkelige Fordel. Det er med en vis Betænkkelighed, at jeg ser saadanne Ytringer fremkomme som denne, at man har troet at kunne indskrænke Benyttelsen af disse ældre Ege i Saab om en kommende Prisstigning. Det er af den Slags Beregninger, Statens Embedsmænd maa være meget varsomme med. Jeg tør neppe tale videre, da jeg kun har Ordet for en kort Bemærkning, men jeg maa bede den ærede Formand atter give mig Ordet senere.

Formanden: Ja, det ærede Medlem fik Ordet forud for 4 Talere, der vare tidligere indtegnede.

Frederiksen: Det er derfor, jeg sætter mig og anmoder den ærede Formand om atter at give mig Ordet senere.

Ansjær: Jeg skal tillade mig at spørge det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen), med hvilken Ret han identificerer mig med visse Blade. Jeg tror ikke, at man for at lære mine Ansjuelser at kjende, behøver at tage sin Tilflugt til Blade, med hvilke jeg ikke har nogen Forbindelse, og for hvilke jeg ikke kan have noget som helst Ansvar. Det ærede Medlem har lige saa lidt at gjøre mig medansvarlig for, hvad der kan staa i et eller andet Blad, som jeg vil have at gjøre ham ansvarlig for Meget, der kommer fra den modsatte Side. Naar det ærede Medlem udtalte gode Ønsker for en Forbedring af Lærernes Stilling, saa deler jeg

fuldstændigt disse Ønsker, og jeg maa bede det ærede Medlem vel vogte sig for med Hensyn til mig at lade Ytringer falde, der kunne forstaaes saaledes, som om jeg havde deltaget i at kaste Haan paa Føllelærerstanden. Jeg ønsker den, efter den store Betydning den har for vor Fremtid og for vort Land, en saadan Stilling, at den bestandig maa kunne drage bedre og bedre, dygtigere og dygtigere Kræfter til sig.

Dinesen: Strax da jeg før havde Ordet, opstod der en Tvivl hos mig selv, med Hensyn til mine Talangivelses, idet jeg ogsaa fandt, at Resultatet af min Optælling var gunstigere, end da jeg behandlede Sagen i Udvalget. Jeg beklager, at jeg har gjort mig skyldig i en saadan Feiltagelse, og jeg skal selvfølgelig være meget villig til at rette den. Resultatet for mit Vedkommende er, — og paa det Resultat har jeg bygget Forslaget om de 44,000 Kroner —, at dersom man skulde have givet Understøttelse til alle dem, der havde søgt Friplads paa Højskolerne sidste Aar, og som findes paa den Liste, som er meddelt, efter den Skala, som jeg har tilladt mig at angive, og efter den Forhøielse af Tilskudet, som jeg har tilladt mig at antyde, nemlig $\frac{1}{5}$, vil man ikke have naaet Bøbet af 44,000 Kroner, men kun naaet til 42,000 Kroner. Jeg formener altsaa, i Overensstemmelse hermed, at jeg har været saa redebon overfor denne Sag, som vel mulig, naar jeg er gaaet til at stille Forslag, der gaa ud paa at forhøje Tilskudet til det Dobbelte eller 44,000 Kroner.

Th. Nielsen: Udtalelserne fra det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Ansjær) glædede mig. Jeg har ikke sigtet ham for at have kastet Haan paa Føllelærerne, og forsaavidt der i mine Udtalelser skulde ligge nogen Betydning til, at han skulde være identisk med visse Aviser, har det selvfølgelig ikke været min Mening. Jeg veed meget vel, at det ærede Medlem hverken er Bladudgiver eller Redaktør, og forsaavidt saadant skulde have ligget i mine Udtalelser eller kunde have ligget deri, gjør det mig ondt.

Th. Kruse: Da jeg ved 1ste Behandling tillod mig at udtale mig om Bøggildgaardss Opdragelsesanstalt, blev jeg efter den Erfaring, jeg senere har gjort, fortaet, som om det var min Hensigt at ville denne Anstalt tillivs. Dette var nu saa langt fra Tilfældet, at det egentlig var min Hensigt at ville støtte den, og det er det endnu. Det er min Overbevisning, at disse forskjellige Anstalter af seldenbergst Natur — om jeg tør bruge et saadant almindeligt Udtryk — have udrettet og endnu udrette saare meget Godt. Jeg kan vedkjende mig gamle Stephensens Ord, at disse Børn, disse forlorte, forsømte, forførte og ulykkelige Børn ere i særlig Grad Folkets Børn